

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe Parisiis, 1649

§. 11. In Vestphaliâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

In Insula Rugia ad promontorium Stubben-Kamer in sylua Stubbenitz lacus profundissimus, qui licèt piscibus scateat, numquam tamen aut retia, aut lintres tulisse dicitur. Immo cum superioribus annis in eum piscatores audaciores scapha detulissent, postero die in lacu eam non viderunt, sed impositam proceræ sago. Ad quem aspectum cum eorum vnus hæc protulisset, Quis omnium dæmonum lintrem imposuit arbori, audita vox: nonid omnes secere diaboli, sed solus ego cum fratre meo Nicolao. Philippus Cluuerius lib. 3. Antiq. German.

§. 10. In Saxonia superiore.

In Hercynia Sylua (nunc Turingica ex parte dicitur) aues vifuntur, quarum plumæ noctu lucent ignium instar. Gesnerus putat esse Gracculos dictos Bohæmicos. Plinius lib. 10. cap. 44.

In eadem Sylua quam vocat congenitam mundo, ait constare attolli colles occursantium in se radicum repercussu: aut vbi tellus secuta non sit arcus ad ramos vsque, & ipsos inter se rixantes curuari, portarum patentium modo, vt turmas equitum transmittant. Idem lib. 16. cap. 18.

Prope Annebergam fodina argenti, tam fœtens vt aliquando mephiti duodecim homines exanimâtit. Cassus lil. 2. de Mineralib.

Allera fluuius Saxoniæ nigerrimas aquas emittit. Idem.

In Comitatu Mansfeldiæ lacus est amplissimus, ex quo eruuntur lapides, tam bellè efformati, in ranas & pisces, vt à veris ne-

queant internosci. Munsterus in sua Germama.

In Marchionatu Brandeburgico iuxta Francofurtum ad Oderam, prope Comobium Carthusianorum riuulus ex colle vitifero promanat; in eum quidquid cadit in lapidem conuerti compertum est. Volfangus Iopstus.

§. 11. In Vestphalia.

Ad mare Germanicum fons erat aquæ dulcis folus, quâ potâintra biennium dentes decidebant. Id experti milites Germanici promotis castris trans Rhenum. Reperta huic morbo antidotum herba dicta Britannica. Putant aliqui in præsentia morbum suisse le Scorbut. Plinius lib. 25. cap. 5. In Mari Germanico capitur piscis, adeò pestifer, vt quieumque illum intuitus erit, illico moriatur. Id vulgò Germani credunt, & asserunt. sed hanc opinionem conuellere nititur, qui vidit illum, atque contrectauit Viricus Faber.

In Vestphaliæ parte vbi olim Iuhones, contigit aliquando incendium, quod nulla aqua restingui potuit, sed tantum saxis, sustibus, & vestibus oppressum est. Tacitus Annal. lib. 16.

LIBER TERTIVS.

N ditionem Sueci Regis venisse olim totam Scandiam nemo ambigit, qui eius regni historias primis, ve aiunt labris degustarit; siquidem intelliget ex Suecica familia Reges Daniæ, & Noruegiæ prodiisse. Quis

enimignorat Dan primum Danorum Regem filium Humelifuisse qui 16. in ordine collocatur? Quis nescit Haldanum Huuithen originem traxisse à 25. Regibus Suecis, ipsumque quod à Soluone quodam Noruegiæ Rege maternum genus duceret, eidem in ditionis dominium successisse, & illud ampliasse, ac demum eiustrinepotem Haraldum Halfagher, hic Monarchiam instituisse? Quomodo autem iterum regna hæc coaluerint nobis est incompertum. Hoc vnum fatentur omnes magnum Erichsonium (alias Smeck) exautoratum esse, eique substitutum Albertum Megapolitanum eius ex sorore nepotem, & paulò post eidem Alberto Margaretam Danicam Aquini Noruegiæ Regisvxorem suppositam fuisse, quæ trium regnorum Domina suit. Sed cum Dani Suecos & Noruegos contemnerent, tandem ele-Aus est Carolus Canutifilius; sed ab eo Noruegos pollicitationibus suis Christiernus primus Rex Daniæ seiunxit, & ita tria Regna duobus principibus cessere; de quibus aliqua enucleatius in fingulis dicemus.

CAP.